

Poznań, 14 marca. Piąty rok już, powiadają Nani Listy, regularnie w lutym i w marcu pojawiają się i obawy wojenne, które znów regularnie kwiecień roku w dym rozwiewa. Dawniej Włochy bywały postrachem i kłopotem miłego spokoju europejskiego. Garibaldi z ochotą, Rzym i Wenecja, Mazzini i stronnictwo czynu, stowarzyszenia strzeleckie i milion karabinów, starczyły materii do wieści wojennych. Raz jeden tylko te włoskie pomiały w czyn się zamienić, ale śmiały plan wielkiego powstania we Włoszech przeszedł jako meteor na spadzisy na ziemię pod Aspromonte. Odtąd wielcy wie stanu i gazety i czytelnicy niechęć wierzyć już w walki europejskiej, i uchodzi za wytrawnego polityka ten jakim uśmiechem przyjmuje wszelką wzmiankę o możności powszechnej dla idei narodowości i zmiany mapy europejskiej. Jestto rzecz naturalna. Wszakże już pasterz ostrzeżony razy kilka przed wilkiem, gdy ten nie chodź, wierzyć przestał, iż tenże przyjdzie, aż przyszedł i zczyścił wieście i owce podusił.

Podczas wojen ostatnich, krymskiej i włoskiej, była rozmowa o burzy powszechnej, a przeciw wojnę zlokalizowaną. W języku dyplomatów wojna zlokalizowana jest taka, w której wie dzie za utrzymaniem pokoju. Jestto jak gdyby powiedziano, że w prochowni do kupy jednej prochu ma się dorzucić na to, aby się wszystek nie zapalił. Wyprawa włoska miała być tylko przechadzką militarną, może na bez strażu. Opuszczenie linii Dannewirku ogłoszono za zwycięstwo wojsk sprzymierzonych. Ale samo obsadzenie Szezwiku pokazało się wkrótce niepodobnym pod względem strategicznym; wkraczono do Jutlandyi, zaczęto o konferencyach, ale Dania nieprzyjmuje warunków wojny. Czy ona długo będzie zlokalizowana, czy z pomocą cesarza Francuzów tak związany, że się nie ruszy? Chodzi jeszcze trudności niemieckiego Związku wciągnięto do walki prawie nieuchronnie przez zabieranie okrętów. Wiek Austrii do Włoch jest taki, że nie brak przygotowań, ale rząd włoski walki rozpocząć nie może, rząd austriacki nie chce. Jednak krótkie powstanie w Wenecyi może danym może dać hasło do walki. Jeden strzał w Wenecyi może zmusić Austrię do środków surowszych, Garibaldi i innymi czatuje, a W. Emanuel może mieć pożądaną pomoc w kroczenia. W Cherborgu flota może wypłynąć czy na morze, czy gdzie indziej. Ogłoszenie stanu oblężenia Austrii daleko większe sprawiło wrażenie, niżli mniemał austriacki, wywołując w Anglii przekonanie o odnowieniu przymierza. Jeżeli co poruszyć może Anglików, to myśl przymierza; organ Palmerstona przemawia jaknajgwałtowniej; agitacja francuska w Rumunii może przymierze to przymierze, bo w kwestyi wschodniej musi Anglia stać po stronie francuskiej.

Mamyż my z naszej strony jeszcze przypominać, czego zapewne nie wolno czeskiemu dziennikowi tak samo dziennikom galicyjskim albo pismom węgierskim po ogłoszeniu stanu oblężenia w Galicyi, że sprawa polska najważniejsza jest ze wszystkich pałacach, kluczem do rozwiązania kwestii innych, że wszelkie zagadnienia powstałych indziej kwestii muszą być pienne, dopóki ona się nie rozwiąże i nie będzie sprawiedliwy, że wszelkie unikanie tego rozwiązania strony wielkich mocarstw tylko mnożyć musi trudności niemieckie.

Idea narodowości dziś jest myślą przewodnią naszego wieku. Zwolna ona, lecz coraz szerzej i głębiej przenika do ludności, a gdy się miara dopełni, nic wtedy już nie pozostanie, by w czyn się zamieniła. Piszac o niej Breslauer wyraża tak się wyraża:

Oddech wiosny około nas i słońce nas grzeje. Życie i siła, które cofnęło się do rdzenia rośliny, budzi się i żąda, żąda pączków i kwiatów.

Formułą naszego wieku jest oswobodzenie długo krępowano siły żywotnej, fermentacja i kiełkowanie do światła, do zdobycia formy zewnętrznej, ducha narodowości. To wiosna dla całej Europy. Utworzenie państw na podstawie narodowości, zebranie sił każdego narodu w potęgę jednolitą, to jest myśl zasadnicza dążności i usiłowań wszystkich państw Europy. Ludy skandynawskie zaczynają przemysłowość; Polska walczy z odwagą rozpacz o swoje narodowość; Grecja naddunajskie dopominają się swobody z pod panowaniem tureckiego, Grecy w Tessalii się ruszają, Jończycy połączą nareszcie z Grecyą, Węgrzy pragną żyć dla siebie, Włochy bliższe są urzeczywistnieniu życzeń swych narodowych, Niemcy na północy prowadzą wojnę o zasadę narodowości. W Europie jest kraj co nie złamał dawnych więzów lub nie chce, więzów, któremi dyplomacya skępowała i kłopot narodowego? Nieraz dziesiątki lat wielkie myśli żyły i poruszają wszystkie siły i zdolności, wzniciając i pobudzając do czynu; wszystko działo się bezskutecznie, aż wyrzeczono wielkie słowo, co jak oddech wiosenny i skrzepie wskrzeszało, i stawiający się przewodnią gwiazdą i kierunkiem, skupiało ich siły i zapewniało im zwycięstwo. Jak rzeki zrzuciwszy lody płyną wolnym biegiem do morza, tak ludy zbęda się przestarzałych systemów i niekrępowane się rozwijały.

gonów nr. 1 oznaki królewskiego orderu koronnego z mieczami, oraz JKW. księciu Następcy tronu, generał perucznikowi i komandorowi 1 dywizji piechoty gwardyi i JKW. księciu Albrechtowi Pruskiemu, pułkownikowi 1 pułku dragonów gwardyi, oznaki orderu orła czerwonego z mieczami.

Berlin, 13 marca. Wyszło rozporządzenie ażeby przystęp do pruskiego portu Jade takim tylko obcym osobom był dozwolony, które będą opatrzone w szczególne ku temu wydane legitymacje policyjne; kto nie posiada takich legitymacji, zaraz na granicy będzie miał wstęp sobie zabroniony.

Ministerjum duńskie marynarki ogłosiło 8 marca, że począwszy od dnia 15 b. m. mają uleż blokadzie porty następujące: Kamień, Swinemunda, Wolgast, Gryfia, Stralsund, Barth.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 11 marca. Korespondent tutejszy do Bresl. Ztg. dowiaduje się, jak twierdzi, z wiarogodnego źródła, że reformy rozpoczęte ukazem o uwłaszczeniu włościan nie zakończą szeregu nowych zmian w zarządzie Królestwa, które pod przewodnictwem Milutyńskiego i 40 urzędników moskiewskich przewiezionych w tym celu z Petersburga mają się przeprowadzać. I tak donosi rzeczony korespondent, iż wyjdzie nowy ukaz, że Moskwa zabierze probostwa, a proboszczom wypłacać będzie pensyą, przez co naturalnie duchowni katolicy zupełnie będą zależni od rządu. Probostwa zabrane mają zaś być rozdzielone między tych włościan, którzy obecnie nie posiadają żadnych posiadłości.

Tymczasem liczni kuryerzy, którzy rozbiegli się na kraj cały, aby ogłaszać ukazy, telegrafują do Warszawy, jak donosi Dziennik powszechny, o niezmierniej radości między ludem, nabożeństwach uroczystych, wiwatów, ba nawet o chęci podpisywania powtórnym adresów wiernopoddańczych. „Przecież”, są to słowa korespondenta do Bresl. Ztg., „i tutaj w samej Warszawie, wołano wiwat i odprawiano nabożeństwa.” — Zawsze przypomina nam się mimowolnie komedia z dekoracyami urządzona na Krymie przez Potemkina...

Korespondent tutejszy pisze do Wieku: Od wczoraj powszechnym tu przedmiotem rozmów są nowe środki przedsięwzięte przez rząd rosyjski przeciw powstaniu, jakimi to słowami są: odezwa jen. Berga do włościan i ukaz dotyczący się sprawy włościańskiej, któremu wstęp dał ten charakter, gdy rzecz dalsza zatwierdza już rzecz spełnioną. Nie przeczę bynajmniej, że ma on i społeczne znaczenie, lecz cel jego jest czysto polityczny, a zamiar stłumienia środkiem tym powstania, widoczny. To nowy dowód, jak mylnie były doniesienia dzienników moskiewskich o stłumieniu powstania, gdy teraz jeszcze rząd chwytą się przeciw niemu takiego środka, który nie omieszka wywrzeć wpływu z czasem i na właściwą Rosyę.

Jakkolwiek odezwa jen. Berga inicjatywę uwłaszczenia przypisuje rządowi moskiewskiemu i różnymi wyrażeniami obwinia właścicieli ziemskich o stawianie ciągłych przeszkód dobroczynnym zamiarom Moskali dla włościan — to w każdym razie fakt, że właściciele ziemscy ogłoszwszy w r. z. uwłaszczenie włościan, czynszów od nich nie odbierali nigdzie, a tym mniej wymagali robocizny, oraz fakt, że następnie władze moskiewskie czynsze te na rzecz skarbu za zaległe podatki wybierały od włościan, silnie przemówią, niżli słowa odezwy.

Odezwa Berga zadziwia tu a raczej uderza sprzecznością z faktami; i dziwnym zapomnieniem. Zapomniała ona, iż Towarzystwu rolniczemu warszawskiemu zakazano rozbiierać kwestyę polepszenia bytu włościan; że cenzura w Warszawie miała surowo poleconem nie dozwalać żadnych artykułów drukować o oczyszczaniu, uwłaszczeniu, szkołkach ludowych, gminach wiejskich i t. p.; że władze moskiewskie nieprzełiczone stawiały przeszkody usiłowaniam dziedziców, dążącym do oczyszczania, pojedynczo lub zbiorowo i że po krymskiej wojnie pierwsza szlachta litewska wystąpiła z podaniem o polepszenie bytu włościan, zniesienie niewoli w całym państwie i t. d.

Zdaje się, iż rząd moskiewski spóźnił się nieco ze swym projektem uwłaszczenia; zadługo debatowały komisyy nad jego artykułami. Przeszło rok temu jak wybuchło powstanie ogłosiło uwłaszczenie włościan w wszystkich gminach, a teraz dopiero odezwa jen. Berga ogłasza, że powstanie podniosło broń aby niedopuszczyć uwłaszczenia włościan i poprawy w bycie włościańskim. Pierwsze obwieszczenie publikowane z ambon, obwieszczone przed rokiem w każdej gminie, miało czas rozpoznać się i utrwalić, mianowicie przez jego wykonanie; zapóźno więc teraz i napróżno wmawiać we włościan, że powstania o pańszczyznę się biją.

Forma, w jakiej władza moskiewska ogłosiła w Warszawie odezwę i ukaz, nie przyczyniła nic także do nadania jej siły. Nieszczęśliwy to był pomysł. Kto zna lud nasz, może łatwo sobie wyobrazić, jakie na niego wywarła wrażenie następująca scena. Wczoraj około 10 rano wysunął się z zamku orszak złożony z grupy oficerów, oddziału wojska, trębacy zandarmeryi i dwóch heroldów, zjawisko średniowieczne, o którym czytali tu ludzie wykształceni, ale którego nigdy lud nasz, ani moskiewski w tradycjach swoich nie miał. Heroldów przedstawiali dwaj urzędnicy cywilni z białą namiestnika pp. Cabański (inny korespondent Wieku i pisał Sobański) i Złotaszewski; ubrani byli w kostium robiony przez noc całą w tutej-

szej garderobie teatralnej. Buty palone, spodnie i kurty z czarnego aksamitu, toczek czarny z białemi czaplemi piórami (kostium zakazany przez oberpolicmajstra), a na wierzchu obszerne dalmatyki z żółtego atlasu, z herbami rosyjskimi na plecach i na piersiach. Kalwakata ta posuwała się przez miasto wśród huku trąb. Kiedy orszak stanął na placu św. Aleksandra, tłum prawie wyłącznie z niższych klas złożony, zebrał się do kilkuset ludu. Pomiędzy widzami rozeszło się już objaśnienie, że ci dwaj ubrani jak komedyanci, z których jeden, nawiasem mówiąc, nie umiał wcale siedzieć na koniu i za każdym prawie podskokiem chwytął się za grzywę, nie są komedyanci, tylko heroldowie i mają czytać ukazy. Wśród tych uwag odczytał jeden z owych heroldów odezwę jen. Berga, którą zapewne już otrzymaliście przy Dzienniku Powszechnym i orszak ruszył dalej. Została tylko gromadka oficerów z pękami plakatów pod pachą i wszedłszy do stojących do rozek, zaczęli między lud rozrzucać egzemplarze odezwy. Na innych placach odbyła się ta ceremonia z równym porządkiem.

— Podajemy dzisiaj dokończenie pierwszego ukazu, dotyczącego uwłaszczenia włościan w Królestwie.

III. O podatku z gruntów na własność przez włościan nabytych.

Art. 27. W zamian na zniesione tym ukazem powinności, na korzyść dziedziców przez włościan poprzednio odrabiane, w dobrach prywatnych, instytucyjnych, rządowych oraz najmiłościwiej rozdanych (majoratskich), włościanie obowiązani są wnosić do skarbu (oprócz ponoszonych dotąd przez nich podatków i należności skarbowych i gminnych) podatek z gruntu pod nazwaniem gruntowego, którego wysokość ustanawia się na niżej wymienionych zasadach. Podatek ten włościanie opłacać zaczęną od dnia 3 (15) kwietnia 1864 r. na zasadzie art. 34.

Art. 28. W dobrach ostatecznie według przepisów o czynszowaniu uregulowanych, tak rządowych, jako i najmiłościwiej rozdanych (majoratskich), na zasadzie postanowienia z d. 4 (16) października 1835 roku, nowy podatek gruntowy z każdej osady ustanowiony poprzedzającym artykułem 27 w zamian za zniesiony niniejszym ukazem czynsz, oznacza się w stosunku dwóch trzecich części tego czynszu, jakim dana osada, według obowiązującego oszacowania, jest obłożona.

Przepis ten stosuje się zarazem i do tych osad w rzeczonych powyżej dobrach, które na teraz są pustkami a następnie przez włościan nabyte zostaną.

Art. 29. W dobrach rządowych, dotąd według przepisów o oczyszczaniu ostatecznie nieuregulowanych, a zarazem w dobrach prywatnych i instytucyjnych, wysokość nowo zaprowadzonego art. 27 podatku gruntowego, ustanawia się następującym sposobem: na każdą wieś lub kolonię, oprócz uiszczanych obecnie przez włościan podatków i należności skarbowych i gminnych, nakłada się każdoroczny podatek gruntowy, w wysokości wyrównujący ogólną sumę całego podymnego i szarwarkowego i całego kontyngensu liwerunkowego, według dotychczasowego istniejącego rozkładu z teje wsi lub kolonii corocznie pobieranego.

Art. 30. Urządzącemu komitetowi poleca się wydać niezwłocznie przepisy, według których dopełniać się ma rozkład między pojedynczych gospodarzy tego gruntowego podatku, jaki na zasadzie art. 29 na całe wieś lub kolonie nałożony zostaje. Zresztą włościanom każdej wsi lub kolonii po ogłoszeniu im tych przepisów, pozostawia się prawo rozłożyć nowy podatek gruntowy między pojedynczych gospodarzy i na innych zasadach atoli mocą wspólnej prawozgodnej ich uchwały.

Art. 31. Po wsiach i koloniach mających osady, do których przepisy ukazu z d. 26 maja (7 czerwca) 1846 r. nierozciągają się, lecz które z pod dobrodziejstwa niniejszego ukazu nie są wyłączone, osady takowe oddzielnie obłożone zostaną podatkiem gruntowym z każdego morga gruntu w tej wysokości, jaka wypadnie z podziału ogólnej sumy podatku gruntowego z całej wsi lub kolonii przypadającego, na ogólną ilość morgów ziemi włościan, tym podatkiem obłożonych.

Art. 32. Włościanie, którzy w dobrach, w art. 5 wyszczególnionych, nabędą pustki niezajęte lub w rozrządzeniu dziedzica znajdujące się, (art. 6) ponosić będą podatek gruntowy na wyżj przewidzianych w art. 31 zasadach.

Art. 33. Włościanie w dobrach art. 5 wyszczególnionych, na zupełnie odosobnionych od wsi lub kolonii siedzibach osiedli, obłożeni będą nowym podatkiem gruntowym oddzielnie z zajmowanej przez nich osady, w wysokości art. 29 postanowionej.

Art. 34. Włościanie nabywający grunta na własność obowiązani są wnosić wyrachowany z ich osad podatek gruntowy z upływem każdego półrocza, w dwóch półrocznych ratach to jest od d. 3 (15) kwietnia do 3 (15) maja i od 3 (15) października do 3 (15) listopada każdego roku. Pierwsza rata tej opłaty wniesioną być ma w 1864 roku w terminie od 3 (15) października do 3 (15) listopada.

Art. 35. Każdy gospodarz odpowiada tylko za siebie, to jest za regularną opłatę przypadającego od niego tylko samego podatku gruntowego.

Art. 36. Włościanie, którzy w 1864 r. nabędą pustki niezajęte lub w rozporządzeniu dziedzica znajdujące się, (art. 6) uwalniają się sposobem ulgi od ponoszenia nowego podatku gruntowego po rok 1865.

Art. 37. Zaległości podatku gruntowego ściągane będą według przepisów o egzekucyi podatków skarbowych.

-86 tal. pl. Rzepak: 83-84 tal. pl. Olęj rzeplowy: 100 funt. bez beczi, w miejscu 11 1/2-1/4, na marz. i marz.-kw. 11 1/2...

Table with 4 columns: Item name, Price range, and other details. Includes items like Pszenica biała, Żyto, Jęczmień, Owies, Groch.

Rzep zimowy: 198-188-178 sgr. za 150 fut. brutto. Rzepak: 188-178-168 sgr. za 150 fut. brutto. Rzep latowy: 158-148-138 sr. za 150 f. br.

pt., na marz. i marz.-kw. 10 1/2, kw.-maj 10 1/2, maj-czerw. 10 3/4, czerw.-lip. 10 3/4, żąd., wrześ.-paźdź. 11 1/4 tal. pl. Okowita: bez zmiany, w miejscu 13, na marz. i marz.-kw. 13, kw.-maj 13 1/4...

Wrocław, 12 marca Na targu. piękna sgr. podłed. sgr. sgr. sgr. 62-64 60 50-56 57-58 56 51-54 39-40 38 36-37 35-37 33 30-31 28-29 27 25-26 45-47 42 38-40

Na giełdzie. Koniczyna czerwona: mało żądana, poślednia 9-10 1/2, średnia 11 1/2-12 1/4, wyborowa 12 1/2-13 1/2, najpiękniejsza 13 1/2-14 1/2 tal. pl. Koniczyna biała: bez zmiany, pośled. 10-12 1/2, średnia 13-15, piękna 15 1/2-16 1/2, najpiękniejsza 16 1/2-17 tal. pl.

Szanownych członków Koła Towarzystwa Poznańskiego uprzejmie zaprasza Dyrekcja na Walne Zgromadzenie, dnia 14 kwietnia r. b. o godzinie 6 z wieczora w lokalu Koła odbyć się mające w celu balotowania kandydatów. (832)

Poszukuję dzierżawy od św. Jana r. b. arealu 1200 do 1500 morgów. Mających chęć wydzierżawienia podobnych wiosek upraszam o nadesłanie warunków dzierżawy poste restante w Ostrowie pod adresem X. Z. (835)

Nauczycielka, Polka, która kończyła swą edukacją w Dreźnie, muzykalna i biegła w językach, poszukuje miejsca od 1 kwietnia, bliższej wiadomości można zasięgnąć w ekspedycji Dziennika. [810]

Zakład naukowy w Stęszewie. Z rozpoczęciem półrocza latowego przyjmie nowych uczniów, oraz pensjonarzy. (842) Rektor Lust.

Dom na Chwaliszewie pod No. 32 położony, w którym się piekarnia znajduje, jest do sprzedania. Dalszą wiadomość udzieli właściciel tamże. [831]

Dwa umeblowane pokoje na parterze są do wynajęcia od 1 kwietnia. Dowiedzieć się można w handlu cygar na ul. Wilhelmowskiej No. 10. (836)

W domu nowo wybudowanym przy ulicy św. Marcina pod No. 23 jest jeszcze kilka pomieszczeń i lokal handlowy od 1 kwietnia r. b. do wynajęcia. [809]

P. P. Grodzisk, w marcu 1864. Niniejszem mam honor donieść uprzejmie, że po odebraniu koncesji przywróciłem istniejącą już pod zarządem sp. ojca mego w miejscu, Rynek No. 32.

Księgarnia wraz z handlem przedmiotów artyst. i muzykaliów tudzież

Handel materyał. piśmiennych i wypożyczalnia książek, którą stosownie do wymagań czasów nowszych w rozmiarach rozleglejszych pod firmą Ludwik Streisand [834]

Ponieważ na literaturę polską szczególną będę zwracał uwagę, przeto upraszam najmocniej, aby szan. publiczność przedsięwzięcie moje życzliwością swoją wspierać, a względnie zanie, jakim ojca mego zaszczycała, na mnie przelać tytuła. Najściślejsza rzetelność będzie miłym dla mnie obowiązkiem, aby godnie odpowiedzieć temu zaufaniu, związku zaś bezpośrednie z ogólnym księgarstwem znacznie mi to ułatwią.

Zwracając nadto uwagę na cyrkularz mający w tych dniach być rozesyłanym, oczekuję łaskawych zleceń, i piszę się z szacunkiem Ludwik Streisand.

Donoszę niniejszem wysokiej szlachcie i szan. publiczności uprzejmie, że będąc aprobowanym do agentur dóbr ziemskich i spraw komisowych, polecam się do wskazywania i pośredniczenia sprzedaży i dzierżaw dóbr pod zaręczeniem największej rzetelności. Dwudziestoletnią obszerną praktykę teścia mego, agenta dóbr ziemskich M. J. Marcnssohna tuząd, przerwaną niestety chwilową jego chorobą, będę się starał kontynuować dalej, przyjmując przesłane do niego zlecenia i adresy.

Poznań, 14 marca 1864. Izydor Licht, [829] narożnik Rynku i ul. Wronieckiej, nr 91.

Mieszkanie moje przeniósłem na Butelską ulicę pod No. 2. Wysokie duchowieństwo i szanownych obywateli upraszam aby mnie i nadal robotą swą jak dotąd zaszczycać raczyli. (830) Kottwitz, krawiec mężski.

Dom Zleceń J. GOŚCICKIEGO w Królewcu (Königsberg i. Pr.) poleca swe pośrednictwo przy wszelkich czynnościach w zakresie handlu, przemysłu i rolnictwa wchodzących, przycem sprzedaje herbatę chińską w jak najlepszych gatunkach od złp. 4 do 12 za funt ważony, cygara zaś z pierwszych fabryk hamburskich i bremeńskich. [553]

Tymczasowe zawiadomienie. Spułkało mnie dziś nieszczeście, że mój lokal sprzedaży spłonał wraz z całym zapasem towaru powroźniczego, w sklepach swych atoli mam dokładny zapas towaru rymarskiego, jako to: półszorki itd, smołę, tekturę na dachy, tran, olej do smarowania machin, smarowidło do wozów, wiosła szkuciarski, opaiki i t. d. Zwracając niniejszem uwagę szanownych mych odbiorców, upraszam o łaskawe ich zamówienia, gdyż z powodu wielkiej liczby mych robotników jestem w stanie uskutecznić każde polecenie jaknajskorzej.

Z wysokim szacunkiem Juliusz Scheduling, [824] Chwaliszewo Nr 70.

Szczepy apykozowe sztuka po 15 sgr. i szczepy brzoskwinowe sztuka po 20 sgr., w pięknym gatunku, ma na sprzedaż Dom. Kłaczyn pod Tarnowem. [734]

Chemika Dra Haucka ozonizowany tran watrobiany z dorsza, butelka po 12 1/2 sgr, wielorako doświadczony środek przeciwko suchotom, cierpieniom skrofulicznym itd. znajduje się w Poznaniu jedynie tylko w aptece nadwornej [605] Dra Mankiewicza.

Swieże drożdże funtowe codziennie u Cassiela w Śremie [833]

Targi angielskie zawsze w zupełnej stągwyacy, a ceny w ciągłej ku niżeniu dążności. Interesa ograniczają się do trzech konsumpcyj, bez żadnego udziału spekulantów. O innych rozmaite chodzą pogłoski, nie się jednak z pewnością jeszcze powieścić.

We Francji targi trzymały się słabo. Wiadomości handlowe z Holandji były lepsze, ceny pszenicy wzmożniły się i więcej ochoty do kupna widziało gólniej w ostatnich dniach tygodnia.

W portach morza niemieckiego jak i naszym placu tak i grożącej blokady, jako też skutkiem ogólnego położenia handlu były nieczynne, a sprzedaż tylko z ustępstwem w cenach do uskutecznić. Na pszenice jasne odbył był łatwiejszy; ciemnej odchodziły z wielką trudnością.

W ciągu tygodnia na naszej giełdzie przeszło z rąk do rąk nicy szejli 30,000 żyta 13,000 Płacono za szefel berliński.

Table with 4 columns: Item, Price, and other details. Includes Pszenicy, Żyto, Grochu.

Kursa zamian: Londyn - 6.19 1/2, Hamburg - 151, Amsterdam - 140 1/2. Aleksander Makowski et Comp.

Wina węgierskie, białe i czerwone, szampańskie, sprowadzone wprost z komitszych domów poleca A. Kunkel [839]

Dobre wędzone szynki funt po 5 sgr. są na sprzedaż przy ul. marciańskiej No. 63. Za dobroć towaru Gustaw Knauer rzeźnik. [828]

Pomarańcze i cytryny męskie poleca A. Kunkel [841]

Tłuste hamburgskie bydło poleca J. N. Leitge [838]

Świeżego tłustego lososia wędzonego odebrał Jakob Appel, [837] ul. Wilhelm. 9. naprz. not. Myl

Daktyle marokańskie, włoskie pomarańcze kworowe (Chinoises), rodzen galazkach i sultanskie (stok), migdały w lupinkach, nele, figi, kasztany, gro astrachanski, cykadę i o żadę, poleca A. Kunkel [840]

Dom. Parsko pod Starym nowem ma na sprzedaż 150 cielorek z dobrmi zębami, weta, wolnych od wszelkiej choroby, cznej i zdalnych do chowu. Obejrzyć każdego czasu, a odebrać w dniu 20 lipca. Oddalenie Parska od starobojanowskiego kolei żelaznej wynosi 1/2 mili. Zarząd gospodarczy. Schultz.

200 młodych i skopów ma na sprzedaż num Bardo pod Wrzesnią.

Large table titled 'KURS GIEŁDY W BERLINIE' and 'KURS GIEŁDY W WROCŁAWIU'. It contains multiple columns of financial data, including exchange rates, interest rates, and prices for various goods and services. The table is organized into sections for Berlin and Wrocław, with sub-sections for different types of securities and commodities.